

gevel forsøge. For det, der jo er det svære i forhold til at vurdere de her ting, er, at den her problemstilling først er blevet aktualiseret med dette forslag. For ellers har der ikke været den samme direkte konfrontation med hensyn til, hvordan man gør sig fortjent til danske skatteyderes penge.

De danske universiteter gør sig fortjent til pengene ved, at de studerende har haft deres undervisning og har bestået deres eksamener. Hvis det er et udenlandsk universitet, gør det sig fortjent til dem ved at optage den studerende. Jeg har ikke fundet måder og midler til at ændre på det, for det stiller nogle meget store barrierer op, hvis man først skal give de studerende stipendiet den dag, de faktisk har bestået deres eksamener på det udenlandske universitet, fordi de så alligevel skal ud og finansiere deres studieafgift via banklån, fondsfinansiering eller andre ting, og så risikerer vi, at der ikke kommer flere studerende til udlandet alligevel, fordi vi så de facto har den samme barriere, som vi har i dag.

Derfor tror jeg, at vi i den her mellempæriode må leve med den helt åbenlyse inkonsistens eller mangel på sammenhæng, der er i forhold til den måde, finansieringen finder sted på. For jeg er helt enig: Jeg har også den umiddelbare opfattelse, at der er en asymmetri, som kan være et problem.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Nu mener jeg sådan set, at fru Margrethe Vestager ikke alene har indsigt i det danske taxametersystem, men også et stort ansvar for, at det er blevet, som det er blevet.

Kl. 10.35

Jeg vil bare sige, at jeg jo synes, at de engelske universiteter er kloge og fornuftige. De siger, at det koster penge at have studerende gående, også selv om de studerende ikke består eksamen, og derfor vil de have penge for det. Det har de danske universiteter sagt i årevis. Det har skiftende undervisnings- og videnskabsministre afvist og sagt: I får først pengene, når folk har bestået eksamen.

Når man nu ude på det internationale marked lærer, at det koster at undervise, kunne det så ikke sætte sig spor i dansk politik, så vi indså, at også i Danmark bliver vi nødt til at betale for, at studerende går på universiteterne, også for dem, der ikke består eksamen?

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Det er klart, at man kan stille det sådan op, hvis man ser på en ting, som begynder, men det skulle jo meget gerne være sådan, at når universitetet er i drift, når undervisningen faktisk giver den motivation og har den virkning og sætter en læringsproces i gang hos de studerende, som gør, at de studerende består deres eksamener, så er man egentlig likviditetsmæssigt lige stillet i forhold til den samlede økonomi.

Det, som er problemet, synes jeg, i de her års udvikling med uddannelsesøkonomien, er, at hvis nogle af de ting, der sørger for, at taxameteret er i balance med de kvalitetshensyn, der er – det kan f.eks. være censorinstitutionen; det kan være den tid, man har til at studere; det kan være den tid, man har til at optjene de STÅ til uddannelsesinstitutionen, der finansierer kvaliteten af ens undervisning – bliver for løse, så får vi meget store kvalitetsproblemer, for hvad i alverden skulle universiteterne gøre?

Men jeg tror, at vi i den fortsatte proces kan gå mere i dybden med det, også med at se på, hvordan den samlede uddannelsesøkonomi egentlig ser ud. Det er jeg helt sikker på er noget, Enhedslisten interesserer sig for. Det vil vi meget gerne medvirke til fortsat at diskutere.

Formanden:

Der er endnu er en kort bemærkning til ordføreren fra hr. Torsten Schack Pedersen.

(Kort bemærkning).

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg vil også gerne følge op på den diskussion om smertegrænsen, selv om det måske kan være svært at få et præcist svar, kan vi så forstå. Men de beregninger, der ligger i lovforslaget, og som var en del af forhandlingerne, tror jeg viser, at vi, når ordningen er fuldt indfaset, ligger på noget, der ligner 1,0-1,3 pct. af de samlede uddannelsesbevillinger, som muligvis kan komme i brug. Jeg ved ikke, om det er der, smertegrænsen ligger for De Radikale, eller hvad?

Kan vi få et lidt mere præcist tal? For den økonomiske fremstilling lød jo sådan lidt speciel. Det vil sige, at skulle man følge fru Margrethe Vestagers argumentation, så skulle universiteterne ikke have et ekstra taxameter, hvis der kom en ekstra studerende på det pågældende studium, fordi taxameteret jo måtte dække de omkostninger, der var. Hvis der kom en ekstra